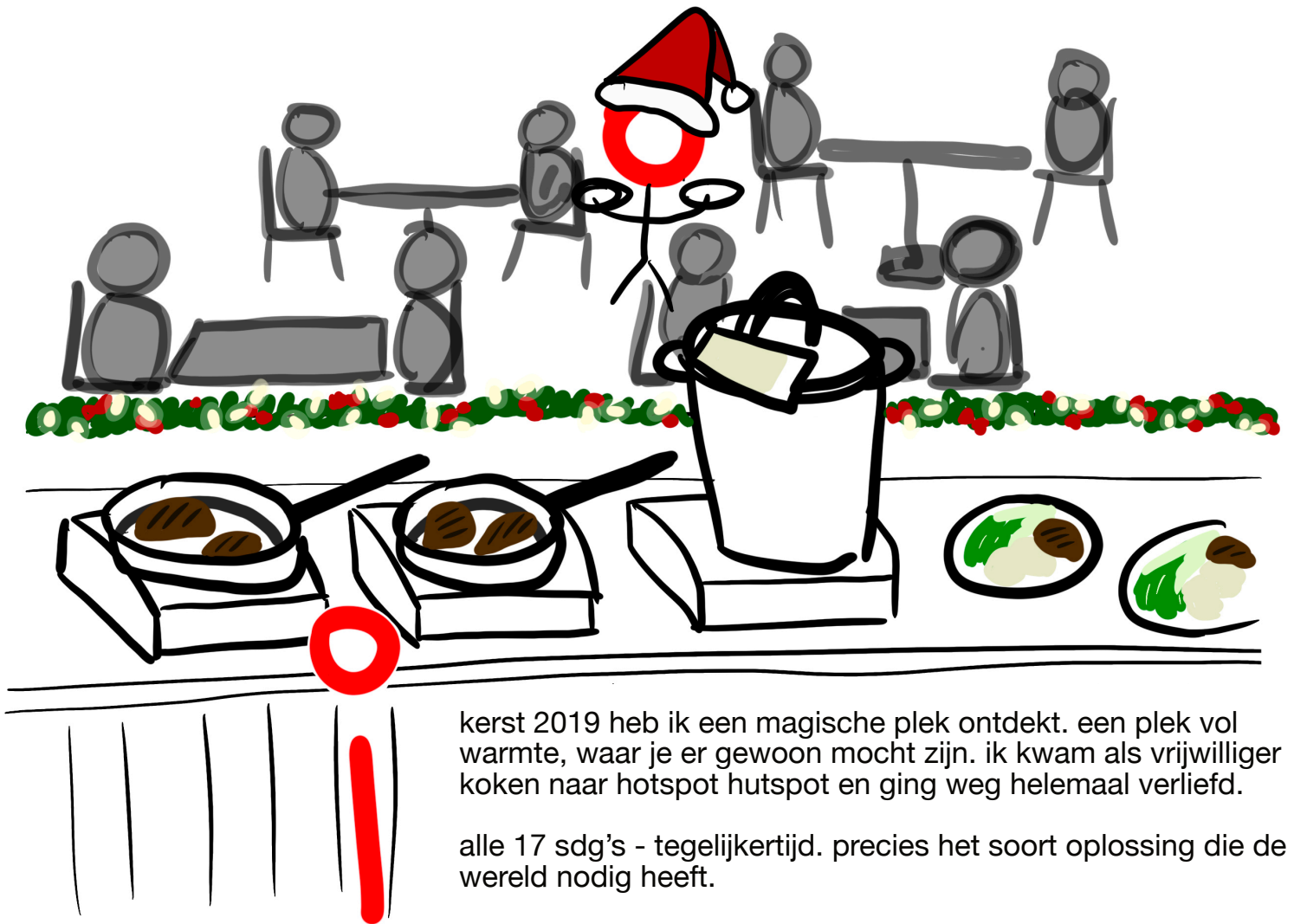

childhood #4

kerst 2019 heb ik een magische plek ontdekt. een plek vol warmte, waar je er gewoon mocht zijn. ik kwam als vrijwilliger koken naar hotspot hutspot en ging weg helemaal verliefd.

alle 17 sdg's - tegelijkertijd. precies het soort oplossing die de wereld nodig heeft.

ik ga hier werken.

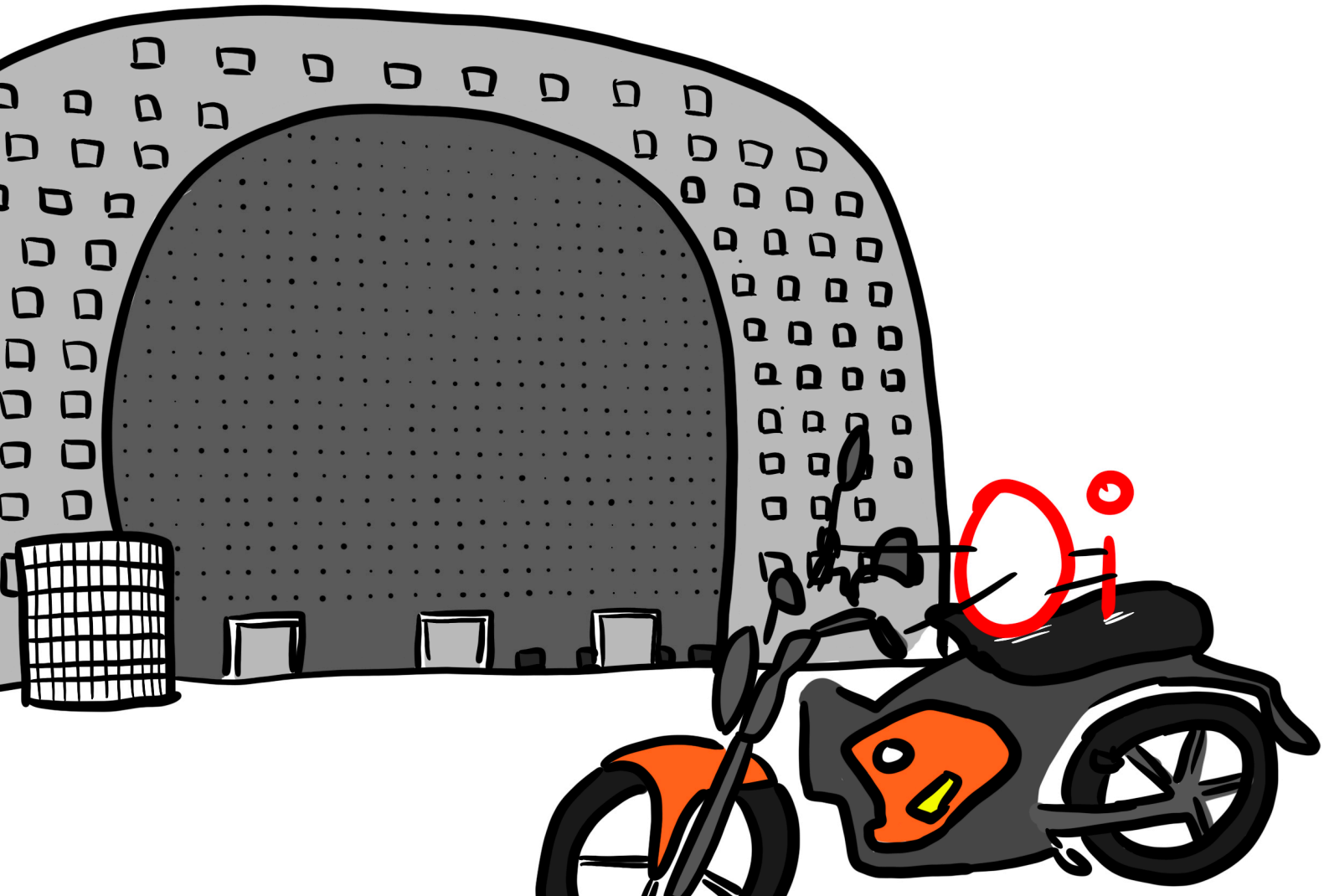
Wat wil je leren?

één masterscriptie en
350 km wandelen later,
vond ik mezelf op de
werkvloer

heel vroeg in mijn carrière vertelde je mij dat je een opvolger zocht - iemand die hotspot hutspot zou overnemen als het tijd was om voor je naar de veluwe te verhuizen.

“vertel me wat je wilt leren, waar je heen wilt gaan - ik kan je leren,” zei je.

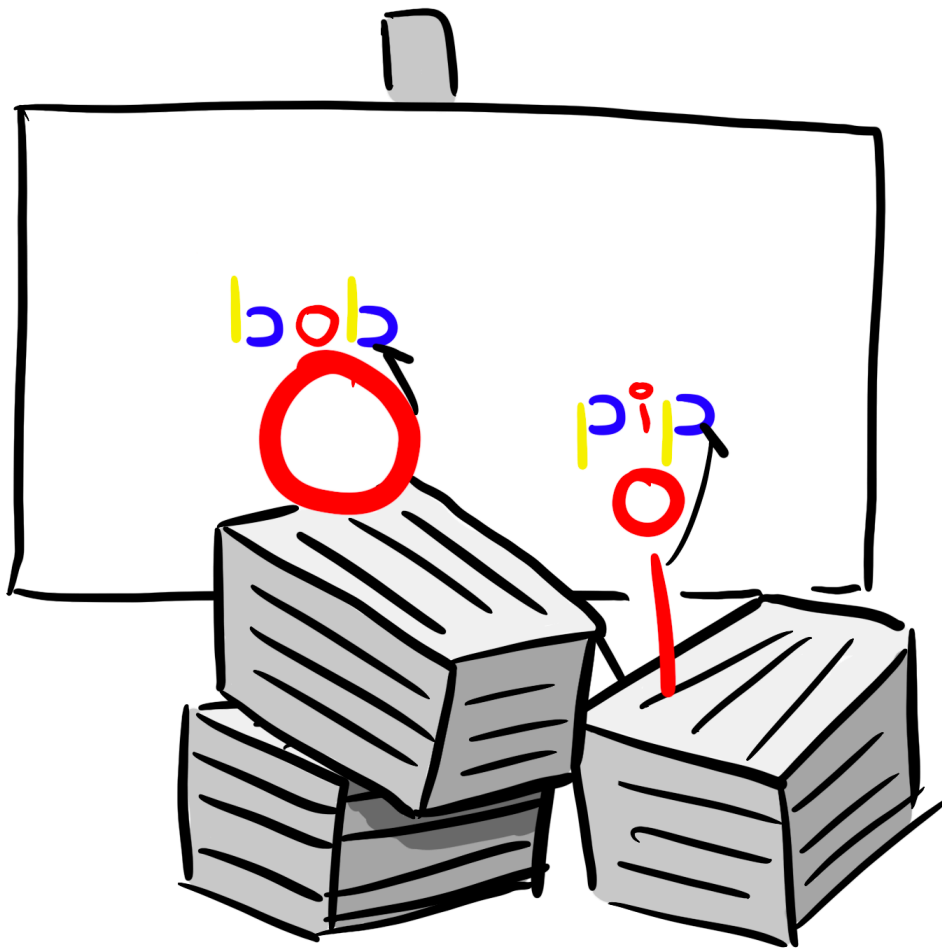
ik wist niet zo heel veel over ondernemen dus hield ik dat gedacht in mijn achterhoofd.

ik leerde veel van je - over vragen voor wat je nodig hebt, over kansen pakken, voor jezelf opkomen.

we vonden ook tijd voor een beetje lol - eenwieleren op westblaak, een impromptu brommerit naar de markhal - voor peking eend wrappers omdat we net een krat eendenbouten binnen hadden gekregen.

die avond hebben mensen een maaltijd gegeten die met extra liefde en toewijding werd voorbereid.

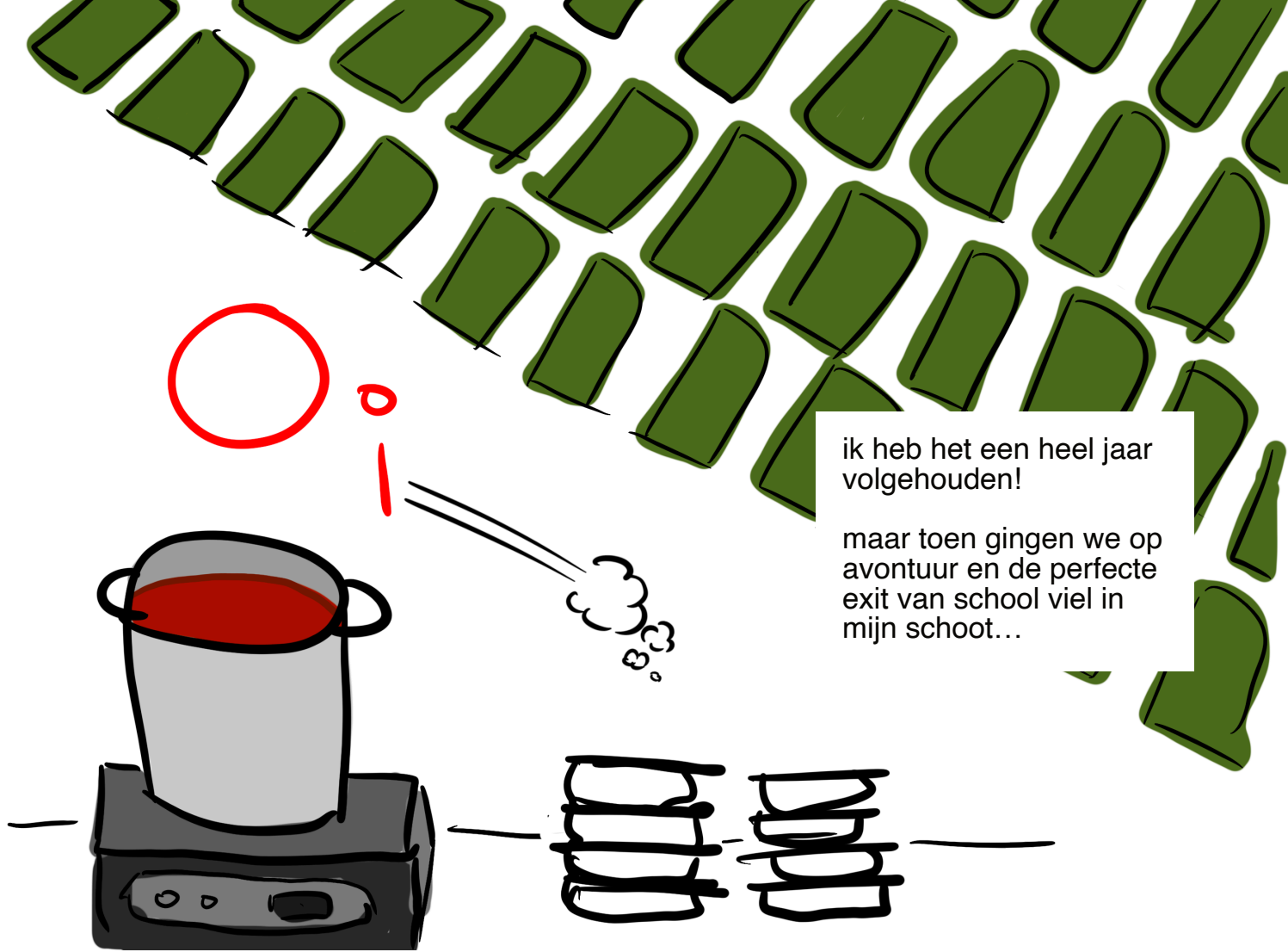
je leerde me over hoe je
altijd iets moois van elke
kutsituatie kunt maken.

maar ook over de
nederlandse taal - een
gedeelde hobby van ons.
over standpunt, kader,
perspectief. een klein beetje
over kustgeschiedenis en
over hoe je kritisch kan
kijken naar kunst.

we gaan er iets moois van maken!

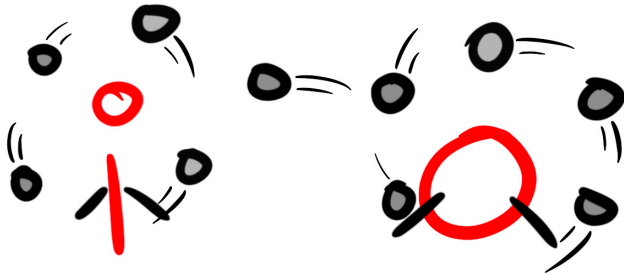

ik heb het een heel jaar
volgehouden!

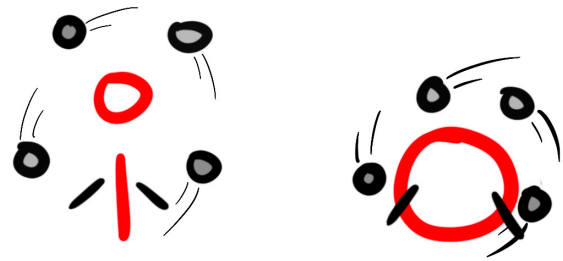
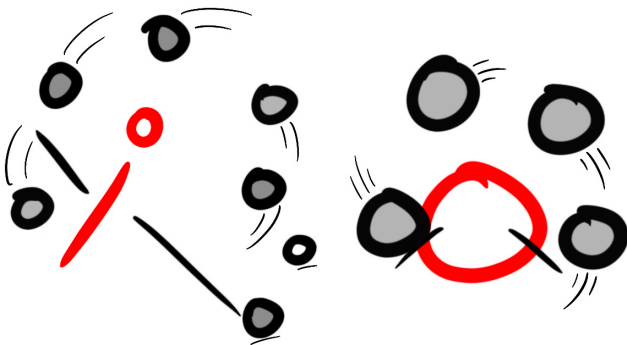
maar toen gingen we op
avontuur en de perfecte
exit van school viel in
mijn schoot...

dus ja! voltijd hotspot hutspot!

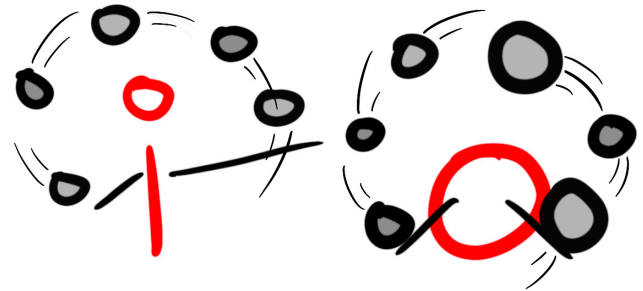
in het kader van 'stage lopen' deed ik een beetje van alles:

subsidieaanvragen schrijven, dingen bestellen en betalen, het jaarverslag maken en andere uitdagingen aangaan.

van regisseur crisiscatering spelen, tot gerechten verzinnen voor schiedam

de winkel uitbreiden, samenwerkingen aangaan met bakker barendrecht en getir en het armoedefonds...

maar ook een beetje overzicht houden. ballen vangen die jij liet vallen.

ik zag hoe je hotspot hutspot jouw leven hebt gemaakt en het hele plaatje klopte.

het was zo een mooi plaatje dat ik ook zoiets wilde met mijn leven.

“bouw een leven buiten hotspot hutspot,” zei je. maar destijds werd ik elke dag opnieuw verliefd met mijn werk - een beetje verslaafd. dat ‘buiten hotspot hutspot’ leven komt later wel.

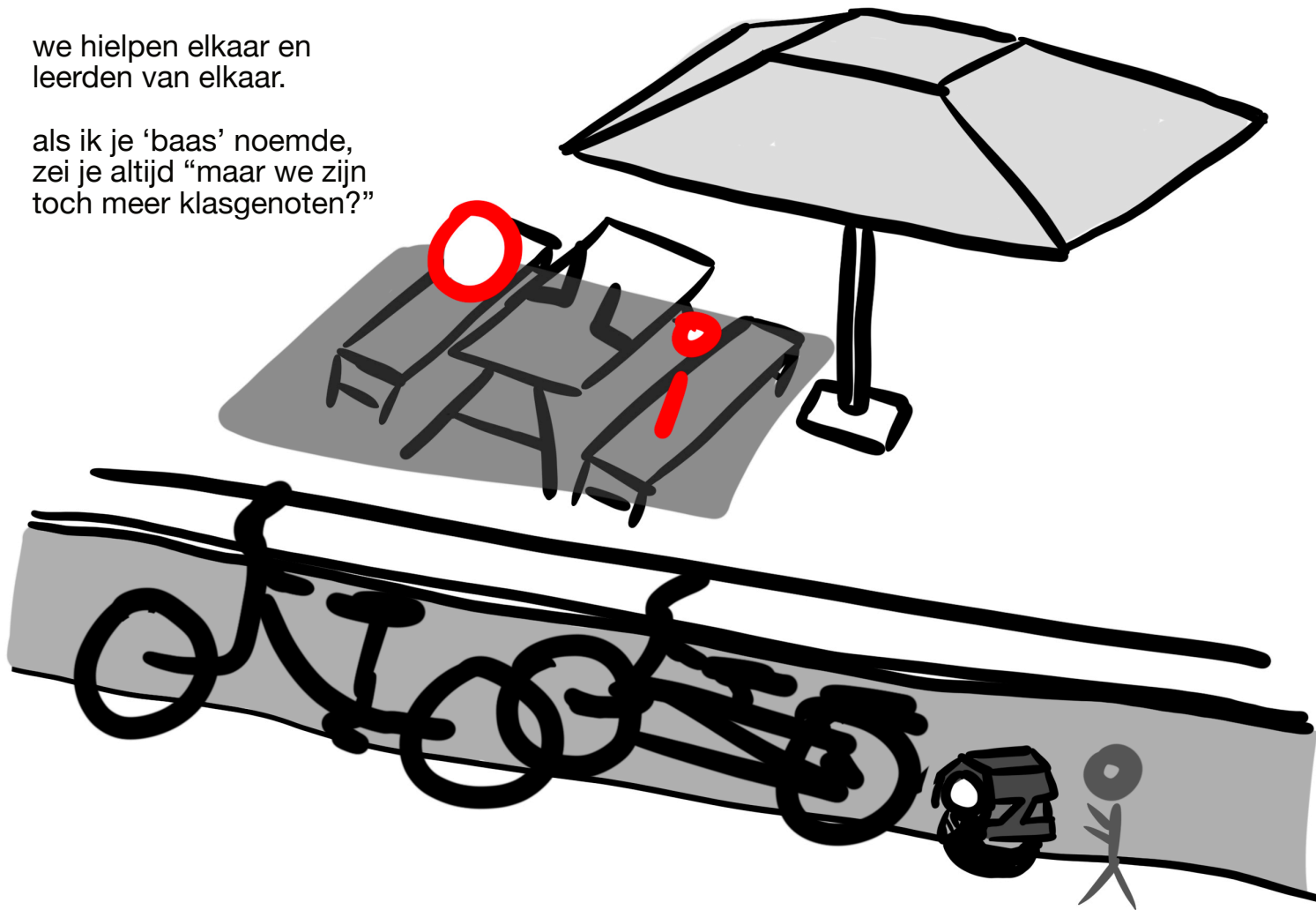

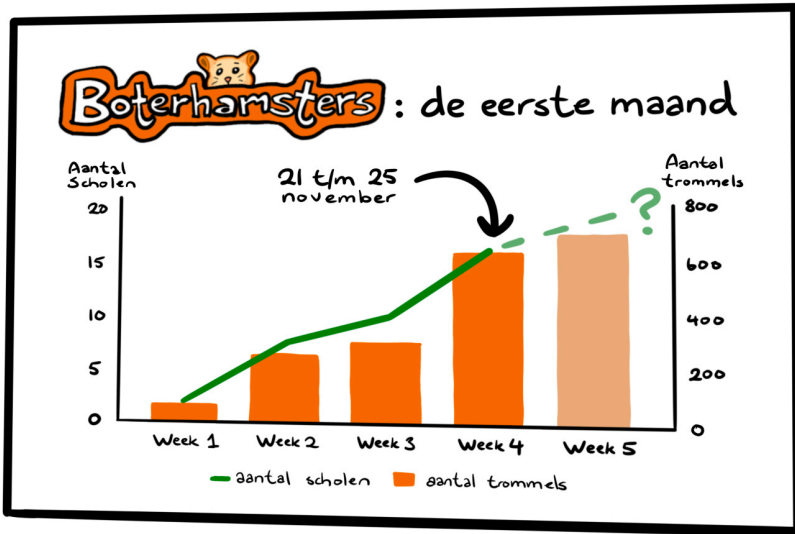
PIPPI, IK HEB HET ECHT NAAR MIJN ZIJN MET JE!

IK MET JOU OOK, BOB

we hielpen elkaar en
leerden van elkaar.

als ik je 'baas' noemde,
zei je altijd "maar we zijn
toch meer klasgenoten?"

en toen was het tijd voor mijn eigen project - mijn eigen schilderij.

“hier, neem jij maar €1000 en maak er iets moois van.”

je gaf me de ruimte en veiligheid om te durven doen.

en dat heb ik gedaan!
boterhamsters = groot succes!

eindelijk was het zomervakantie - tijd voor iets totaal anders. afgelopen 8 maanden groeide mijn project van klein wijkinitiatief tot echte 'grote mensen' onderneming.

tijdens mijn sollicitatiegesprek voor all you can art vertelde ik over mijn werk en hoe na de coronacrisis en een achtbaan van 2022 had ik eindelijk de mogelijkheid om vijf weken te gaan spelen.

ik gunde mezelf de tijd en ik ben zo blij dat ik de kans heb gepakt.

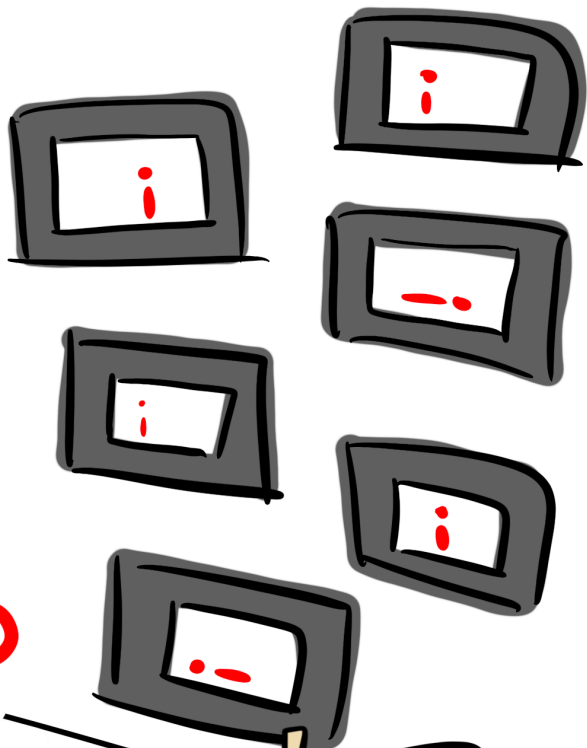
want in de zomer van 2023 had ik mijn eerste fling met beeldende kunst. dat gevoel toen ik voor het eerst hotspot hutspot binnenliep? dat kreeg ik ook van het auditorium van de kunsthall.

ik leerde hoe kunst ook een levensbehoefte kan zijn, door te praten met de verschillende mensen voor wie kunst een redding was. een manier om jezelf uit te drukken wanneer woorden gewoon niet werken.

in de zomer was dat mijn leven: dingen maken. blog schrijven, dicht bij mijn ziel komen voor mijn werk en daardoor meer over mezelf leren.

ik dook er helemaal in want ik wist dat na deze vijf weken zou dit niet meer mijn leven zijn.

de eerste dag van het schooljaar - vroeg op een maandagochtend - stond ik gelijk weer terug in mijn ander leven - hart en ziel op de werkvloer in krootwijk.

we keken uit naar onze verhuizing en de start van onze samenwerking met het emc.

tegelijkertijd moest ik wat tijd nemen om mijn zomer fling af te bouwen.

ik bleef dingen maken - niet op het tempo van de zomer - maar genoeg om mijn jeuk te krabben

ik heb het gevoel
dat je gaat afhaken...

?!?!
...!

op een dag belde je mij op om te zeggen dat je dacht dat ik weg zou lopen, jou in de steek laten.

häää???

hoe zou je dat kunnen denken??

na alles wat we samen hebben meegemaakt???

ik had expres grenzen om mijn nieuwe hobby heen gedaan om op boterhamsters te kunnen focussen. alles ging prima - scholen blij, vrijwilligers aan boord...

we waren middenin onze verhuizing, en dingen waren chaotisch - maar het is de eerste 8 weken altijd zo.

en toen begon onze ruzie.

Waarom heb JIJ zo veel
scholen aangenomen?

JIJ bent zo chaotisch.

Je hebt geen tekort
aan handen - alleen
structuur. JIJ
moet gewoon
doorzetten.

mijn
loyaliteit
heb je - ik
dacht dat dat
al duidelijk was
door mijn actie. ik
ga je niet in de steek
laten. maar ik krijg
dat niet terug van
jou en dat wrijft.
als mensen over jou

klagen, zeg ik: joh bob werkt hard en
zijn hoofd zit even vol. geef em wat
geduld - hij doet zijn best. als mensen
over de chaos van de verhuizing klagen, geef
je mij de schuld, laat je ze mij opeten en
neem je ook zelf een hapje.

I have your back, bob -
but you don't have mine.

WAAROM zou ik mijn
loyaliteit geven aan iemand die

**NIET VOOR ME
OPKOMT?**

ik voelde weer hoe ik me voelde toen ik op school werkte.

ik voelde me door jou niet begrepen. dat je flink onderschatte hoeveel werk het allemaal was: het emc samenwerking, of onze switch naar herbruikbare bakjes, of de keuken opnieuw inrichten voor de huidige context, of orde laten ontstaan vanuit het chaos van de verhuizing - allemaal tegelijk.

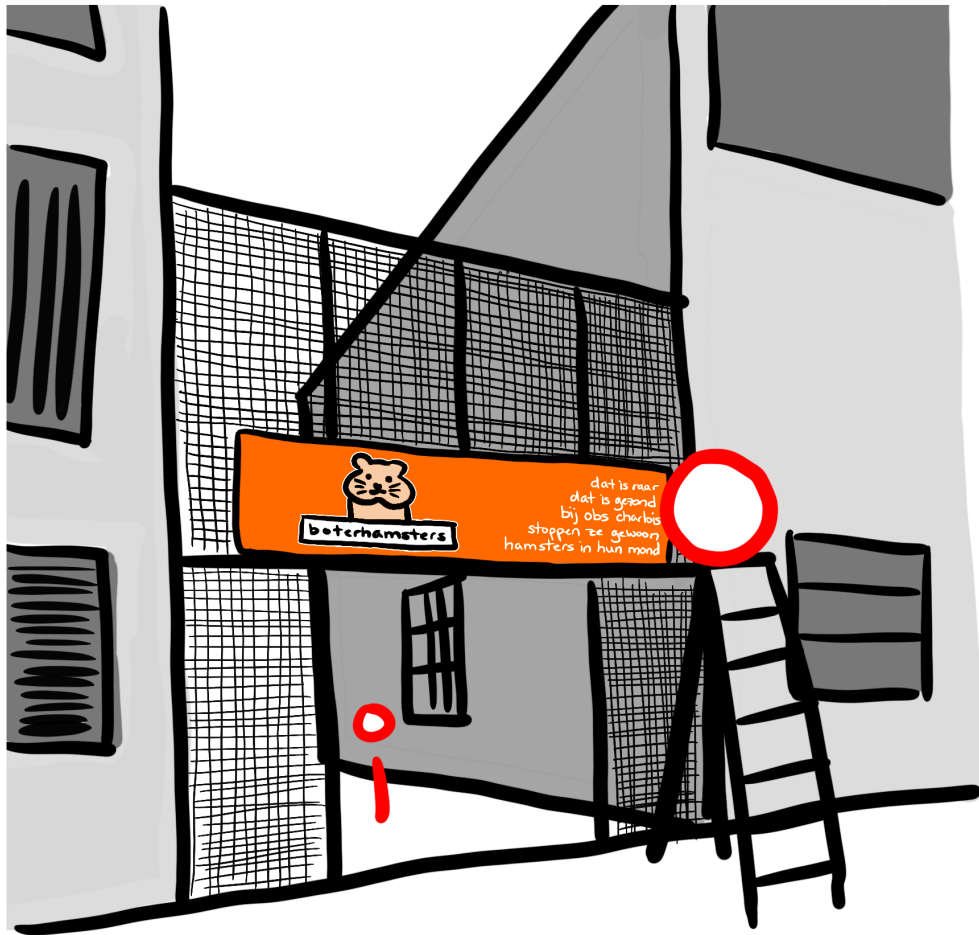
aan de ene kant gaf je mij constant kritiek voor dingen die nog een “work in progress” waren - terwijl je ook nooit aan je eigen taken kwam en ook niet over had gecommuniceerd. je zei aan de ene kant “laat dingen gewoon los, we zijn aan het schetsen, aan het bouwen. je moet ook je grenzen stellen...”

maar als ik dat deed op een andere manier dan je zelf zou doen, kreeg ik weer te horen hoe het niet goed was, hoe ik te veel chaos breng, hoe ik beter moet opletten op de dingen die ik expres had losgelaten.

je gaf mij de schuld voor ons collectief probleem en zag niet hoe ik gewoon deed wat je mij had geadviseerd

ik had geen klasgenoot of collega meer. ik had een baas - en ik hoef geen baas.

ondanks de spanning tussen jou en mij, personeelsuitval en onverwachte vertragingen met water, stroom, een afdroogstelsel en andere dingen is het toch gelukt!

emc pilot = groot succes!

drie jaar geleden had ik nooit gedacht dat mijn project-turned-onderneming een maandomzet van €39.000 zou opbrengen.

ik wou met je vieren - maar je nam niet eens de tijd om te zeggen "lekker bezig, pippie!"

je ging meteen terug aan de verbeterpunten - en dat deed zeer

veel te laat op een zondagavond stonden noortje en ik met z'n tweeën, de broodtrommels voor maandagochtend te maken. “ik voel de kwetsbaarheid,” zei ik tegen je, “een restaurant lukt altijd, maar dit had ik nooit in mijn eentje kunnen doen.”

toen bleek je eindelijk te begrijpen mijn insteek in het navigeren van dit heel verhuizing-herbruikbare bakjes-op-schaling chaos. gewoon knallen - accepteren dat het lange dagen gaat zijn, en focussen op het proces aansturen, met toekomst perspectief in je achterhoofd.

toen je wegging stapte je weer je auto uit en zei je:

10:23

hä?? ik ben hier de hele tijd geweest...

ik appte je later: "ik zit er helemaal niet anders in! dit is de hele maand mijn leven geweest - jij zit er nu heel anders in, muts!"

onze ruimte was niet optimaal werkbaar. je had werkbanken op maat besteld, maar ze waren niet handig voor onze processen.

ik ging aan de slag om de ruimte opnieuw in te richten - maar dat vond je niet fijn. jij had een bepaald beeld in je hoofd dat praktisch niet werkte - en ik was degene die het elke dag voor elkaar moest krijgen.

“kom je langs meedenken dan?”

nee, ben druk

“ok - wanneer kan het dan wel?”

weet ik niet...

“maar bob, ik moet verder - je zegt dat ik efficiëntieslagen moet maken en dit werkt gewoon niet. wat wil je dat ik doe? wachten tot volgende week maandag voordat we verder kunnen?”

pip, boterhamsters is niet het enige project die we hebben lopen. ik heb er geen tijd voor

het is een
PARASIET
voor de hele
organisatie!

dan doe ik het
zonder jou –
maar dan op
mijn manier.

en toen was je ineens weer aanwezig. we hadden eindelijk genoeg handen maar kwamen nog chauffeurs tekort.

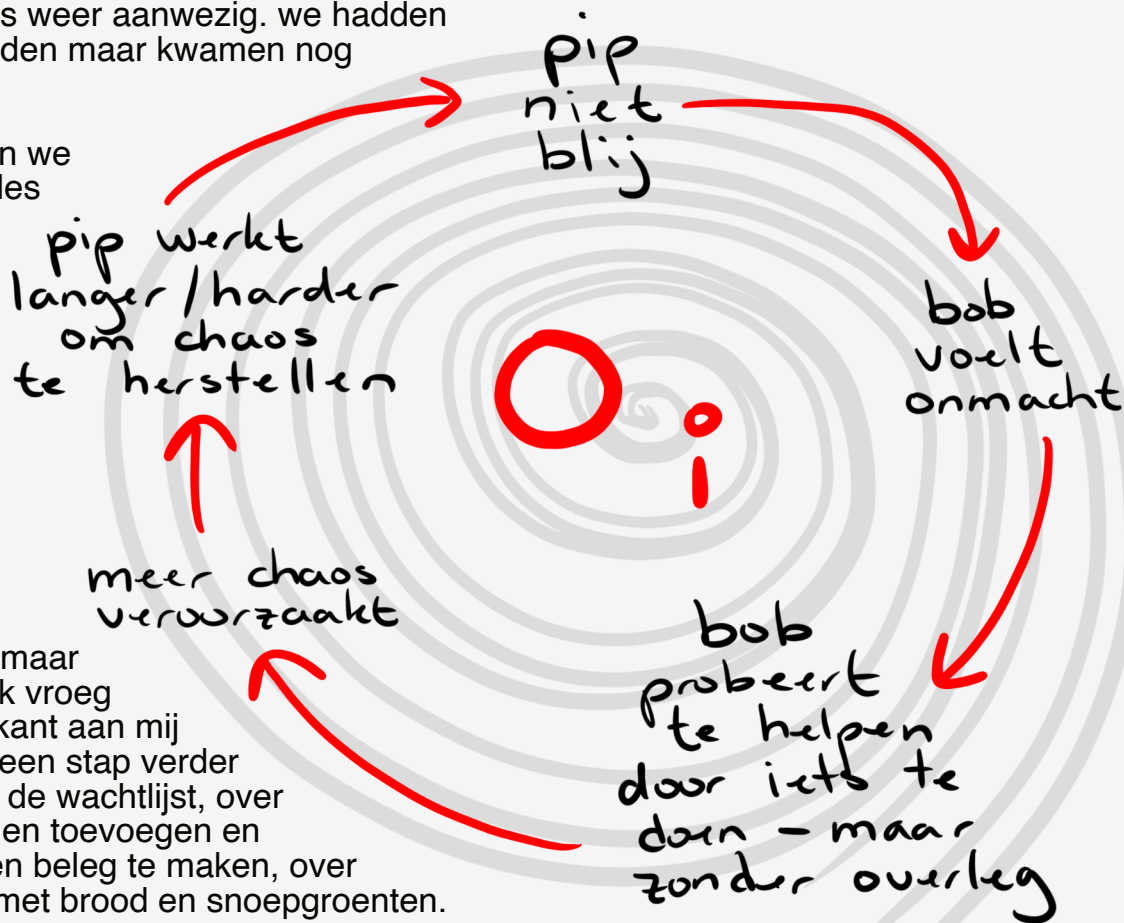
in de tussentijd waren we eraan gewend om alles zonder jou te doen

dus belandden we in een lus:

ik wilde je hulp wel - maar met andere dingen. ik vroeg je om de praktische kant aan mij te laten, om met me een stap verder mee te denken: over de wachtlijst, over hoe we waarde kunnen toevoegen en bezuinigen door eigen beleg te maken, over voorraadproblemen met brood en snoepgroenten.

maar dat wou je niet. "focus op de boterhammen," zei je

waar denk je dat ik heel de tijd mee bezig ben geweest?

bob, ik maak me geen
zorgen om de boterhammen.
ik maak me zorgen omdat
onze relatie niet goed gaat.

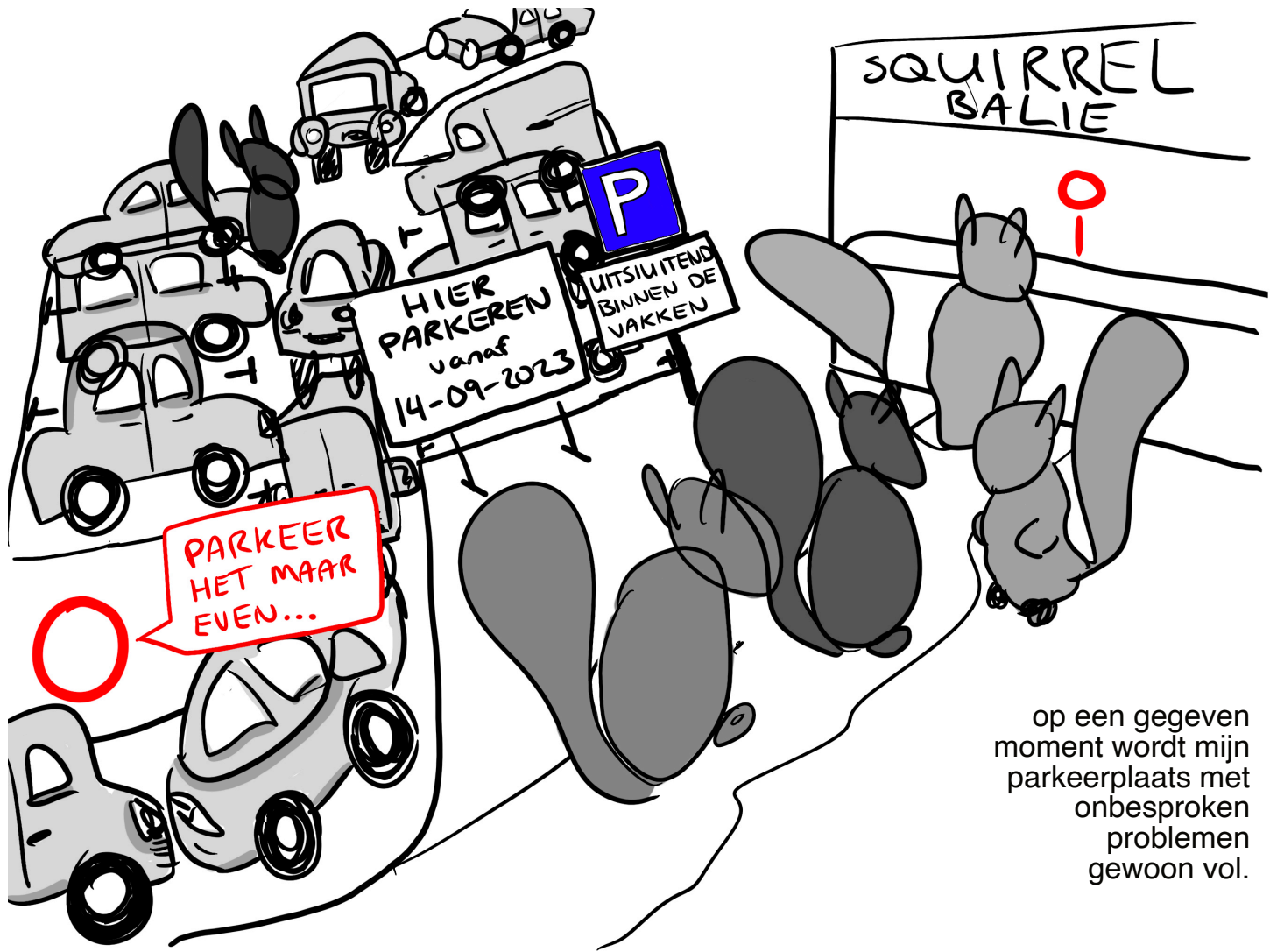
een relatie is niet altijd leuk

ik weet - daarom
ben ik er nog.

zonnetje komt ook
wel weer

dat geloof ik ook - maar ik
probeer aan onze communicatie
te werken want als ik het
niet leuk vind met je voor
lang genoeg, ga ik willen
stoppen bij hotspot hotspot

stop met tobben...
is niet nodig

op een gegeven moment wordt mijn parkeerplaats met onbesproken problemen gewoon vol.

je zei dat ik 1000 credits bij je heb -

maar wat goed zijn de credits als ik ze nooit kan
inwisselen wanneer ik het nodig heb?

ik wist niet
dat je bent
gegroeid...

je bent alleen
boterhamoppetje.

of je mij
helpt?
... ehhhh...

en toen verbrijzelde je mijn wereld.

je zei dat je niet wist dat ik gegroeid ben.

hoe kon je dat niet zien???

je zag me alleen als leidinggevende boterhamsters en niks meer.

het voelde alsof je de afgelopen drie jaar niet met me mee had gemaakt,
dat je ontkende alles wat ik doe en heb gedaan voor hotspot hutspot.

ik gaf je mijn tijd, hart en ziel en ik kreeg niet eens jouw erkenning.

je **ZIET** me & je

WAARDEERT

me... Maar je

ZIET mijn

WAARDE niet

het is hier niet meer veilig.

volg je hart

You know the difference
between ideas and art?
Doing it.

exploit your freedom

wees EERST
LOYAAL voor
JE ZELF.

PRAAT
OVER
ALLES

het lukt
altijd...
soms duurt
het wat
langer

doe het met liefde

FOUTEN MAKEN mag.
ervan leren MOET.

het enige ding dat ik heb gedaan was
opgroeien - precies hoe je mij hebt opgevoed.

ooit gaf je mij ruimte, veiligheid en vertrouwen om te leren, ontwikkelen...groeien. nu ik groter ben en meer zelf aan kan pak je ineens alle ruimte en veiligheid terug. je behandelt me als bedreiging terwijl ik dat niet heb verdiend en nu ben je mijn grenzen overgegaan.

als je iets met je hart en ziel doet, wordt het geheel een schilderij. alleen jij kent alle details maar anderen kunnen de mooiheid van je kunst voelen. de liefde die je erin stopt, straalt er gewoon uit.

je wilt het gewoon goed doen, en op een manier waar je er ook plezier van krijgt
- anders hou je het niet vol.

en als het niet meer werkt, als het niet meer herstelbaar is, moet je je betrokkenheid uitzetten.

anders doet het teveel pijn.

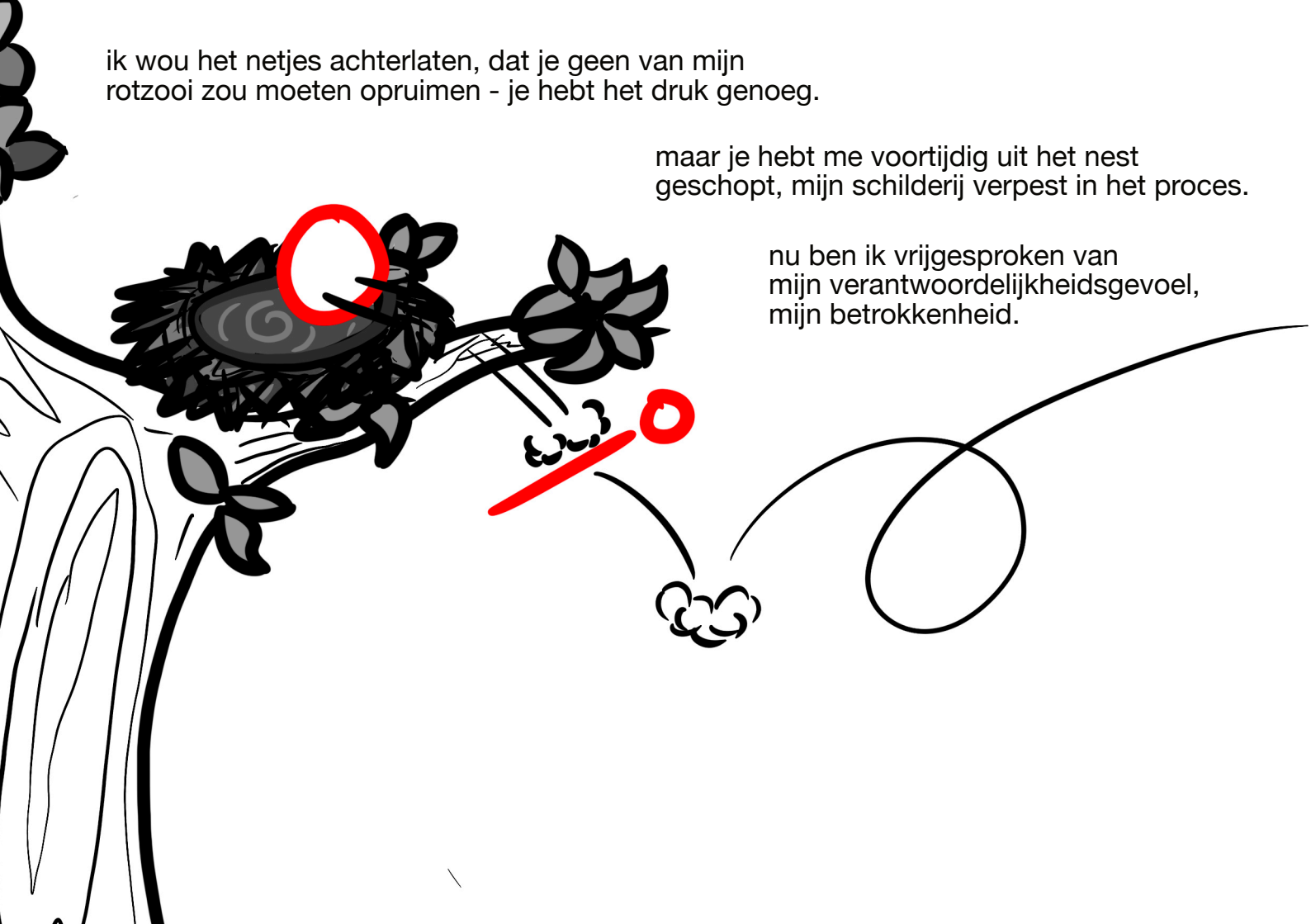
The background is an abstract composition of bold, overlapping shapes in red, green, and black. The shapes are irregular and dynamic, creating a sense of movement and depth. The colors are vibrant and saturated, with the black shapes providing a stark contrast to the red and green. The overall effect is energetic and visually striking.

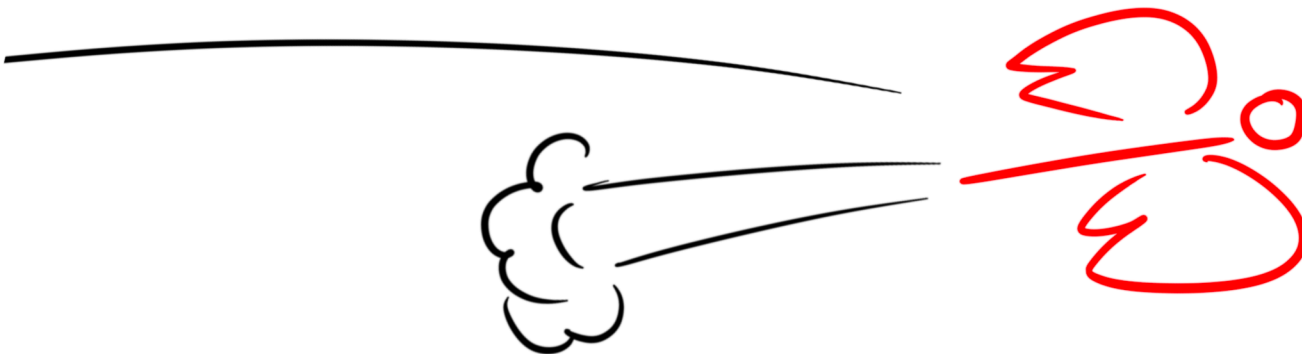
**BETROKKENHEID IS
EEN EMOTIE EN
EMOTIES KUN JE
UTTSCHAKELLEN**

ik wou het netjes achterlaten, dat je geen van mijn rotzooi zou moeten opruimen - je hebt het druk genoeg.

maar je hebt me voortijdig uit het nest geschopt, mijn schilderij verpest in het proces.

nu ben ik vrijgesproken van mijn verantwoordelijkheidsgevoel, mijn betrokkenheid.

en door!

zonder jou en op mijn manier.

17-10-2023